

Lo Baratillo

El pot de neules

Josep Ramon Correal
Periodista

Cada any per Nadal l'amic Jaume Casañé em regala un pot de neules. El detall em fa molt content, no tant pel pot de neules per si mateix, que també, sinó pel fet que, amb aquest requisit senzill, l'amic Casañé conserva vius un producte i una tradició catalans de molta antiguitat. Joan Amades situa les neules al segle XIII i documenta un solemne banquet del rei Jaume, amb cent convidats, en el qual van menjar de postres neules. Amades sap fins i tot el preu de les neules al segle XIII. Es venien a deu diners el centenar. No ha de ser pas per casualitat que una tradició duri més de set segles. Les neules originals, però, no eren ben bé com les d'ara. Les primeres neules eren planes, en forma d'hòstia, i portaven inscrits signes, senyals

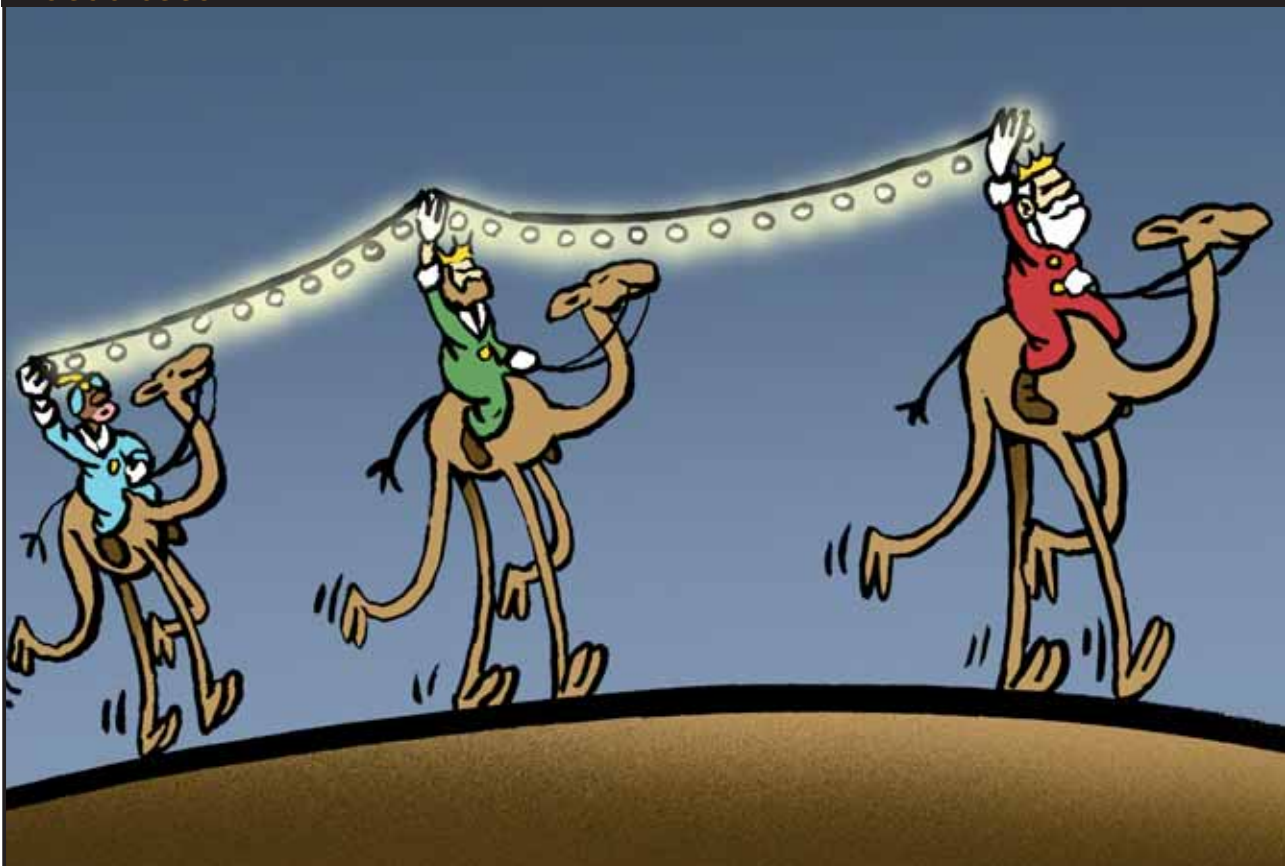
i fins i tot textos de significació religiosa que se'n deien suplicacions.

La celebració del Nadal, com les neules, ha evolucionat molt, però no podem defugir el record nostàlgic dels nostres Nadals antics, dels nostres Nadals d'una Lleida reculada i fosca. Era tot molt senzill, molt pobre, però l'emoció d'aquells records és torbadora. Els vitralls amb cel·lofana que posàvem a les finestres de l'Episcopal, els assajos de les nades que dirigia mossèn Miarnau amb una gran desentonació, algun

gall i tot, el pessebre del Pepito Mòdol que sempre guanyava algun premi, el tronc que el padrí triava entre la llenya de l'hort, les fulles negres d'enciam que la padrina disposava per engeixar la cagada. I, sobretot, el Betlem amb el tren elèctric que muntava el pare a l'habitació del mig. La parada omplia l'estança. Venien tots el veïns a veure el Betlem del pare amb la barreja de naixement antic i vagons de tren i màquines de vapor. Mai ningú no podia ni tocar aquell Betlem sagrat, ferroviari i admirat pels visitants. Els carrers de Lleida no tenien llums per Nadal abans, però el nostre cor s'il·luminava amb les coses més menors. Era la il·lusió que hauríem de saber conservar ni que fos amb un pot de neules.

Les neules són una tradició molt antiga. Amades documenta que ja en menjava el rei Jaume als seus banquets

l'acuditeca

RAMON
CAMATSMONTSE
BERGÉS

Iniciativa per Catalunya Verds

A mal temps, bona cara

Hi ha qui creu que la millor actitud consisteix a pensar que si les coses poden anar malament hi aniran i que esperar el pitjor ens estalvia no pocs disgustos. Aquestes mateixes persones opinen que l'optimisme davant la vida, l'economia o la política és una posició fonamentada en la ignorància. Per això un pessimista seria un optimista ben informat. Jo no veig així les coses. L'optimista no és pas cec, però a diferència del pessimista, fa alguna cosa per tirar endavant.

L'optimista no és cec, però a diferència del pessimista, fa quelcom per tirar endavant

Ens trobem al bell mig d'una crisi econòmica que està deixant moltes persones sense feina remunerada, de manera que cada cop hi ha més famílies –ara en són ja 9.000 a tota la província– que tenen tots els seus membres desocupats. En aquesta situació, és responsabilitat de les administracions públiques estimular l'economia productiva dins dels límits de les seves responsabilitats i possibilitats –que són limitades, tot s'ha de dir–. I, alhora, és imprescindible que vetllin també perquè les persones més necessitades disposin de condicions mínimes per tal de resistir. Per a això va ser creat l'anomenat «estat del benestar», que alguns diuen que és insostenible. I per això mateix, al ple de les ordenances fiscals, ICV i PSC vam arribar a un acord per tal d'augmentar les partides pressupostàries amb destinació social i educativa.

El català: la llengua de la Paeria

Deia el prestigiós filòleg lleidatà Joan Solà que el català no té res a envejar a la resta de llengües i que ja n'hi ha prou de “maltractar-lo” i considerar-lo un idioma de segona categoria.

Hem de fer cas als qui n'entenen, i el gran mestre Solà ha estat un defensor (amb arguments) de la nostra llengua. Nosaltres, com a grup municipal d'ERC, hem volgut aferrar-nos a aquests arguments i “blindar” l'ús del català a la Paeria. I ho hem volgut fer atesa l'ofensiva despietada del PP contra la llengua catalana, impugnant els reglaments d'ús a altres administracions.

Esquerra ha estat el garant per tal que el català sigui la llengua oficial a la Paeria

Per això vam presentar una moció en el ple de novembre, document que se'n va aprovar amb el vot en contra del PP, com ja ens esperàvem. D'aquesta manera hem volgut deixar clar que la llengua oficial de l'Ajuntament de Lleida és el català, i des que es va aprovar l'any 1997 ho ha estat sense cap problema, tant pel que fa a les comunicacions orals com escrites. La tasca d'Esquerra a l'oposició ha estat crucial per evitar que l'Ajuntament s'espanyolitzi i s'atansi al bilingüisme. Des d'Esquerra hem estat garantits per tal que la llengua oficial sigui el català. Però també per facilitar que la ciutadania la conegui, l'aprengui i pugui utilitzar-la no com un problema (com vol el PP) sinó com una oportunitat.

M. JOSÉ
HORCAJADA

ALEXIS
GUALLAR

MARTA
CAMPS

En misa y repicando

Una moción solicitando el apoyo a una propuesta del Movimiento Laico y Progresista en el pleno de noviembre del ayuntamiento de Lleida abrió de nuevo el debate sobre las garantías y libertades ideológicas y de culto en nuestro país. En aquel pleno los partidos de izquierdas, incluido el alcalde y su equipo de gobierno, dejaron clara su apuesta por el impulso de un Pacto Nacional por la Laicidad, un pacto promovido por un movimiento que, recordémoslo, convocó una manifestación contra la visita del Santo Padre.

El PP defenderá la libertad de culto pero sin olvidar los lazos con la Iglesia católica

No podemos desorientar a los ciudadanos de Lleida mediante la utilización de terminologías diversas (laicismo, laicidad, aconfesionalidad) incitando a la confusión. Quien ha votado Sí a este pacto sabe lo que votaba. Si la laicidad que defiende este movimiento es una laicidad que propugna el respeto a la aconfesionalidad del Estado, ¿por qué el movimiento que impulsa este Pacto protestó contra la visita del máximo representante de una confesión religiosa? o ¿Por qué se tiene que impulsar un Pacto Nacional por la Laicidad si la Constitución garantiza desde 1978 la libertad ideológica, religiosa y de culto?; o quizás, los intereses que defiende este pacto van más allá...? Para el PP no cabe discusión alguna, respetamos y respetaremos la libertad religiosa pero sin olvidar las creencias católicas que han formado la cultura y la sociedad que hoy somos. Feliz Navidad a Todos / Bon Nadal a Tothom.

Quin futur espera a les Basses?

El Parc de les Basses ha estat un important equipament lúdic i recreatiu de la nostra ciutat, constituint per als qui ja tenim uns anys un referent dins la nostra memòria vinculat al lleure a l'aigua, un espai públic i accessible que els equips de govern del PSC han deixat morir de pura inanició.

Un informe tècnic del mateix Ajuntament ho diu molt clarament: aquest espai ha sofert, en els darrers anys, una degradació física i funcional importantíssima. I, per més que l'alcalde digui que a les Basses "els lleidatans hi vam deixar d'anar", això no justifica el seu estat deplorable i abandonat durant tants anys. Als qui ens estimem Lleida, tot plegat ens entristeix i més si tenim en compte quina és la "solució" que es proposa des de l'equip de govern socialista: convertir les Basses en una gran superfície comercial que ja comença a presentar problemes en el seu encaix legal...

Tants anys esperant, per acabar trobant una solució tan poc imaginativa i tan especulativa...

Des de CiU creiem que hi ha altres maneres de fer viable la transformació de les Basses que no comporten forçosament el convertir-la en un gran espai comercial, com per exemple potenciar el seu aprofitament lúdic i recreatiu. Tants anys esperant el ressorgiment de les Basses per acabar trobant una solució tan poc imaginativa i tan especulativa...

Més places i ponts il·luminats

Lleida ha estrenat aquest mes de desembre, coincidint amb la tradicional encesa de l'enllumenat ornamental de Nadal, una il·luminació nova que enguany s'ha estès a les noves places i espais públics que ha guanyat la ciutat, com la plaça Ricard Viñes, la plaça Blas Infante, la plaça de La Llotja, el parc del cobriment de les vies o la passarel·la dels Maristes, com també a una seixantena de carrers més i totes les zones comercials. Així mateix, s'ha posat en marxa la nova il·luminació ornamental del Pont Vell, el Pont de la Universitat i la passarel·la del Liceu Escolar, que se sumen a la nova imatge del riu Segre i la lluminositat que li han donat el pont de Príncep de Viana i la passarel·la dels Maristes.

Una nova imatge nocturna que dóna espectacularitat i seguretat

Tot plegat per poder viure un Nadal amb l'alegria que aporten els carrers i les places ben guarnits, especialment en aquests temps tan difícils de crisi econòmica, i per poder gaudir d'una ciutat amb una bona il·luminació, que ofereix més tranquil·litat i seguretat i també espectacularitat a alguns espais singulars, com ara tot el passeig del riu, però vetllant alhora per un consum elèctric moderat, ja que tant l'enllumenat de Nadal com el nou dels ponts es fa amb leds de molt baix consum. Es tracta de configurar una nova imatge de la Lleida nocturna, gràcies als nous espais públics i als seus espectaculars enllumenats.